

Bayraqlaşan qəhrəman

Səhərdir. Günəş buludların arxasından yenidən çıxıb göy üzünü qıpqırmızı rəngə boyamışdı. Ətraf aləmdə cəvşəyən, budaqdan-budağa yerini dəyişib nəgmə oxuyan quşların səsinə başqa heç nə eşidilmir, gözə heç nə görünmürdü. Bir də...

Qranit daşlardan bizə boylanıb baxan, dodaqlarında təbəssümləri donub qalmış gənclərin mənalı baxışları bizi izləyir. Sanki hara gedəcəyimizi, kimin yanında qərar tutub dayanacağımızı gözləyirlər. İkinci Fəxri xiyabandayam. Vətən üçün canını fəda etmiş bu gənclərin yanından sakit ötürüb keçmək mümkün deyil. Adam hər birinin yanında ayaq saxlayıb kəlmə kəsmək, söhbətləşmək istəyir. Gözüm Raufu gəzir...

Budur, Rauf! Üzbəüzük. Məzarının üstünə yenidən tər çiçəklər düzülüb. Bir də ki, üstünə qaynar su tökülüb qarşısı gülə bənzər gənc bir xanım başdaşına sarılıb gözyaşları ilə Raufun üzünü yuyurdu. Bizi görcək "bağışlayın" deyib ürəkə addımlarla məzardan aralanır. Bir qədər getdikdən sonra geri dönür və məzara baxıb sanki Raufu "hələlik" deyib, yenə gələcəyinə işarə edir. Qərribə fokuslanıb bu şəkillər məzar daşlarına. Elə bil Rauf gedən qızın arxasınca boylanıb baxır. Bizə heç nə "deməyə" də, bu lal baxışlardan "nahaq gəldiniz" ifadəsini oxumaq elə də çətin deyil.

Əliyev Rauf Səxavət oğlu 4 iyun 1994-cü ildə Naxçıvan Muxtar Respublikasının Culfa rayonunun Əbrəqunus kəndində dünyaya gəlib. Orta təhsilini Nəsimi rayonu 19 sayılı orta məktəbdə, ali təhsilini isə Azərbaycan Texniki Universitetinin İnformasiya və texnologiya fakültəsində alıb. 2015-ci ildə həqiqi hərbi xidmətdə olub. Ön cəbhədə Rauf Əliyev 2016-cı ilin Aprel döyüşlərində fəal iştirak edərək Lələtəpə yüksəkliyinin alınmasında xüsusi qəhrəmanlıq göstərmişdir.

Hərbi xidmətini başa vurduqdan sonra əmək fəaliyyətinə Celt Colleges hazırlıq kurslarında ingilis dili müəllimi olaraq başlamış, sonra nüfuzlu İKT şirkətlərində müxtəlif vəzifələrdə çalışmışdır. Sonuncu iş yeri Azər-Türk Bankında proqramçı vəzifəsi olub. Proqramlaşdırma üzrə bir çox beynəlxalq kurslarda iştirak edərək sertifikatlar qazanıb. İngilis, rus dillərini mükəmməl bilir.

Rauf 2020-ci il oktyabrın 22-də Xocavənd rayonunun Ərgünəş kəndinin azadlığı uğrunda gedən döyüşlərdə qəhrəmancasına şəhid olub. Mühəribədə göstərdiyi qəhrəmanlığa görə ölümündən sonra

"Vətən uğrunda", "Füzulinin azad olunmasına görə" və "Xocavəndin azad olunmasına görə" medalları ilə təltif edilib.

Söhbətimizi Raufun böyüyüb boya-başa çatdığı, indi onun şəxsi əşyalarının, fotoşəkillərinin bəzədiyi mənzildə valideynləri ilə davam etdiririk. Anası Xavər xanım kirmək bilmir. Gözyaşına bülənd olub. Ürəyinin səsi evi başına götürüb. Qərribə hisslər keçirirəm. Hərdən düşünürəm ki, mühəribədə gurludayan, nərildəyən, yeri, göyü lərzəyə salan silah səsləri deyil, anaların, bacıların, sevgilisini mühəribəyə yola salan qızların, ər yolu gözləyən xanımların, ata yolu gözləyən övladların ürəklərinin səsidir, qəlblərinin atəsidir.

Əgər məndən soruşsalar, dünyanın ən dərin dəryası hansıdır, heç çəkinmədən deyərdim ki, oğlu şəhid olmuş anaların axıtdıqları gözyaşları dünyanın ən dərin dəryalarıdır.

Əgər məndən soruşsalar, dünyanın ən əzəmətli dağı hansıdır, yenə də heç çəkinmədən deyərəm ki, oğlu mühəribədə şəhid olmuş atalar dünyanın ən əzəmətli dağlarıdır.

Raufun atası Səxavət yaşından yaşlı görünür. Hiss olunur ki, Raufsuz keçirdiyi bu ikiillik ayrılıq zamanı ömrün bir 20 illik yolunu da qət edib.

Söhbətə Xavər xanım başlayır:

- Rauf çox şən, şux gənc idi. Gözəl gitara çalmağı, oxu-

mağı var idi. Yaman darıxmışam o səs üçün. Yaman darıxmışam o gülən gözlər üçün. Bəzən elə düşünürəm ki, Rauf məni görür, məni eşidir. Amma o, belə laqəydə deyildi. Mənim bu qədər gözyaşına dözməzdi...

Səxavət də sanki Raufu günlərə qayıtmışdı. Oğlundan danışdıqca üzündə elə bil gün doğurdu:

- Çox mehriban, çalışqan idi. Fikri-zikri ailəyə kömək etmək idi. Həm də çox vətənpərvər idi. Aprel döyüşlərində iştirak etmiş, fərqlənmişdi. Vətən mühəribəsi başlananda evdə saxlaya bilmədik. Sentyabrın 29-da işdən gəldi ki, ata, mən cəbhəyə gedirəm. Axşam idi. Hərbi səfərbərlik idarəsinin qarşısında xeyli adam var idi. Dedim ki, Rauf, gəl evə gedək, sabah gələrsən. Razılaşmadı, dedi ki, elə bu gün getməliyəm.

Sevdiyi qız var idi. Kimliyini bizə deməmişdi. Hətta toy kostyumunu da almışdı. Vətəni bizdən də, sevdiyi qızdan da üstün tutdu. Toy kostyumunu yox, bayrağı seçdi. Balam bayraqlaşdı. Fəxr edirəm Raufu...

*Elşən QƏNİYEV,
"Azərbaycan"*